

SAJTÓPOSTA

A **rendszerváltozás veszteseinek** készülő **világhálós népújság**, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata, benne a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel**, jobbító **kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek azonosítható névvel-címmel, jeligével, vagy ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

Részletek **Magyarország Alaptörvényének IX. cikkéből:**

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből:**

4./ § (2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is.

10./ § A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás.

13./ § A tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni.

Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből:**

3. § Magyarországon a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók...

7. § (1) A médiaszolgáltatók, a sajtóterméket kiadók, a kiegészítő médiaszolgáltatást nyújtók, a műsorterjesztők az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően, e törvényben meghatározottak szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni.

Részletek az **Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7./ számú Határozatából:**

A sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények bemutatása és — akár rendkívül éles hangú — kritikája.

„A demokratikus jogállam intézményeinek... szabad bírálata, működésük, tevékenységük ellenőrzése és kritikája — legyen az akár rendkívül éles hangú vagy támadó — a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, illetve a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme.”

Internet: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.

Főszerkesztő: Velkei Árpád

FOGYASZTÓI KOCKÁZATOT JELENTHET az élelmiszer-áru szabad forgalmazása?

Az elektronikus sajtóból naponta özönlenek ránk a gyomor- és bélbántalmak, valamint a puffadás elleni gyógyszerek reklámjai, amely termékek iránti lakossági keresletet óhatatlanul elősegíti az élelmiszerek számos előállítója, forgalmazója, meg eladója. Hogy miképpen? Például úgy, hogy a közreműködésükkel a vásárlókhöz eljutó ilyen áruknak a tartósságuk megőrzését szolgáló vegyszeres kezelése az egészségre kedvezőtlen kihatással járhat. És sajnos, nem ritkán jár is.

Olvasóink tapasztalata szerint leggyakoribb probléma, amikor az alma, a szőlő, a paprika, a paradicsom stb. elfogyasztása hányingert, vagy hasmenést okoz. Még akkor is, ha alaposan megmossa az említett gyümölcsöket, zöldségeket az, aki megeszi. Sokan még az alma héját is lefejtik, pedig tudva lévő, hogy a vitaminjának zöme éppen ott található. De úgy tűnik, hiába ez a mechanikai védekezés is. A baj itt az, hogy sem a piacokon, sem a boltokban kapható efféle termékekről előre nem lehet megtudni, milyen nevű és dózisú növényvédő anyaggal permezettek. E konkrétumokat ugyanis csak szakmai vizsgálat derítheti ki.

Nemrégem például a török importból származó mandarinban találtak a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal szakemberei kilogrammonként 0,042 milligramm fenvalerát nevű növényvédőszer-hatóanyag maradékot, holott ebből mindössze 0,02 milligramm az engedélyezett határérték. Persze van e területen más gond is:

Hatósági közlésből ismerjük, hogy a mostani, téli szezonális élelmiszer-lánc ellenőrzések során, például a friss húsok, virslik, bejglük és a különféle gyümölcsök esetében 3,1 százalékos arányban volt romlott az értékesítendő áru, amelyből több mint 250-et kellett kivonni a forgalomból, a külföldről behozottak sorában pedig csaknem 30 árusítását megtiltani. Az egyidejűleg kiszabott bírság mértéke pedig meghaladta a 12 millió forintot.

A vevők úgy gondolják, hogy a „szezonálisan” végzendő vizsgálatok csupán a tenger egy cseppjére terjednek ki, amiből következik, hogy ahová nem jutnak az ellenőrök, ott korlátlanul lehet kínálni, értékesíteni mindenféle élelmiszert. Ez egy rossz gyakorlat! Helyette szinte állandó kontroll alatt kellene tartani a termeszítőket, a forgalmazókat és az eladókat. És szükség lenne a forgalomba került élelmiszerekhez rendszeresíteni valamiféle hivatalos tanúsítványt arról, hogy a minőségük rendben van, amelyről szóló iratot minden vásárló megtekintheti az üzletekben és a piacokon.

Ami pedig a hatósági bírságot illeti, hát abból nem kompenzálják a hibás termékek vásárlóit, következésképpen az ilyesféle szankciók csak részint szolgálhatják a fogyasztói érdeket.

Ide kívánczik egy emlékeztető a tényről:

A szocializmus évtizedeiben az állami gazdaságok, a termelő- és szakszövetkezetek, valamint a húsipari vállalatok voltak zömében az élelmek előállítói, ahol intézményesen működött a helyi minőségi ellenőrzés. A családok háztájijából származó e termékek minőségére pedig az említett cégek szakemberei figyeltek-figyelhettek. Ebbéli vizsgálatokat minden település tanácsai is kezdeményezhettek, azok megvalósítását pedig e hatóságok kereskedelmi osztályai végezték. És ha indokolt volt, hát bekapcsolódott eme munkába a népi ellenőrzés is.

A rendszerváltással nemcsak az említett termelőhelyek lettek felszámolva, hanem a jól funkcionáló hatósági működések is, helyüket pedig a kínálat-kereslet módszere vette át, ami a

tapasztalatok szerint tág lehetőséget ad a követelményeknek nem megfelelő áruk eladására is. A vevők így váltak kiszolgáltatottakká. Érdekükben pedig csak korlátozottan tudnak segítséget nyújtani a fogyasztóvédelmi szakemberek.

Nagy a baj a külföldi áruk esetében is, amelyek egy közösségi döntés értelmében szabadon mozoghatnak az Európai Unió területén. A vásárlók mindezt hibának tartják, hiszen a korlátlan áramlásuk során fertőzött, vagy akár mérgező hatású gyümölcs, zöldség, húshús-készítmény, tej-tejtermék, illetve sütőipari élelmiszer is a hazai árusok kínálatába kerülnek. E „zöld utak” megakadályozhatók oly módon, hogy az Unióba került és ott forgalmazandó áruk minőségéről szintén valamiféle tanúsítványt kellene kiállítani a szakembereknek, s eme papír másolatait minden árus köteles lenne magánál tartani, s vevő kívánságára felmutatni.

A megelőzőkben említett kontrollok szükségességét ama tendenciák is igazolják, melyek szerint a termelői és kereskedelmi folyamatokban részt vesznek spekuláns közreműködők is, akik a mielőbbi meggazdagodásuk reményében gátlástalanul hamisítanak, csálnak. Való igaz, létezik választéknövekedés, e mögött azonban megbújhatnak-megbújnak gyártástechnológiai hiányosságok, például a kispórolt alapanyagokat helyettesítő, s azoknál lényegesen olcsóbb mesterséges ízfokozók, állományjavítók, színezékek felhasználásával, amelyek busás hasznot hoznak a gyártóknak, forgalmazóknak. Akiket már kevésbé zavar, ha az ilyen termékeket rendszeresen fogyasztók egészsége károsodik, hiszen sejtik, tudják, hogy e problémákkal küszködők rohannak a patikákba és veszik a bevezetőben említett gyógyszereket. Ebből a torz körfogásból nem nehéz leszűrni ama következtetést, hogy a globális méretekben az élelmiszereket termelő- és az orvosságokat gyártó cégek amolyan kartell-re emlékeztető együttműködéssel fosztogatják a fogyasztókat, miáltal pedig az ő pénztárcájuk gazdagodik.

Mindent összegezve, azt mondhatjuk: nagyon ideje lenne országunkban és azon kívül is szigorú és igazságos rendet teremteni az élelmiszerek termelése, értékesítése vonatkozásában, hogy ezen alapvetően fontos áruk ne jelentsenek kockázatot a fogyasztók számára!

Kecskemét, 2015. december 26.

Vé Róbert

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA
a rendszerváltozás veszteseinek készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,
FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu
E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu
Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.